

בבא בתרא לח

רבי יהודה	תנא קמא	
לא אמרו שלש שנים, אלא כדי שיהא באספמיא ויחזיק שנה, ילכו ויודיעוהו שנה, ויבא לשנה אחרת.	שלש ארצות לחזקה: יהודה, ועבר הירדן, והגליל. היה ביהודה והחזיק בגליל, בגליל והחזיק ביהודה - אינה חזקה עד שיהא עמו במדינה אחת	
	קסבר: מחאה שלא בפניו הויא מחאה, ומשנתינו בשעת חירום שנו. קושי: מ"ש יהודה וגליל דנקיט? תירוץ: הא קא משמע לן, דסתם יהודה וגליל כשעת חירום דמו.	א"ר אבא בר ממל אמר רב

נוסח 2	נוסח 1	
מחזיקים בנכסי בורח	אין מחזיקין בנכסי בורח	אמר רב יהודה אמר רב
פשיטא, וכי למחות בפניו הוא צריך? ורב מאי קמ"ל? מחאה שלא בפניו הויא מחאה, והא אמרה רב חדא זימנא!	וכי למחות בפניו הוא צריך? ורב מאי קמ"ל? מחאה שלא בפניו לא הויא מחאה, והאמר רב: מחאה שלא בפניו הויא מחאה!	כי אמריתה קמיה דשמואל, הקשה
אלא הא קמ"ל, דאפ"י מיחה בפני ב"י שאין יכולין לומר לו - הויא מחאה	רב טעמא דתנא דידן קמפרש, וליה לא סבירא ליה.	תירוץ
דאמר רב ענן, לדידי מפרשא לי מיניה דמר שמואל: מיחה בפני שני בני אדם שיכולים לומר לו - הויא מחאה, מיחה בפני שני בני אדם שאין יכולין לומר לו - לא הויא מחאה. ורב? חברך חברא אית ליה, וחברא דחברך חברא אית ליה.		חיזוק

פסיקת הלכה: אמר רבא, הלכתא: אין מחזיקין בנכסי בורח, ומחאה שלא בפניו הויא מחאה.
קושי: תרתי? לא קשיא: כאן בורח מחמת ממון, כאן בורח מחמת מרדין.

שאלה: היכי דמי מחאה?

נחשב מחאה	לא נחשב מחאה
פלניא גזלנא הוא דנקיט לה לארעאי בגזלנותא, ולמחר תבענא ליה בדינא	פלניא גזלנא הוא